

Projev Petra Tluchoře, předsedy poslaneckého klubu ODS, na konferenci Správní lidé na palubu dne 23. 11. 2010 v Černínském paláci:

„Dámy a pánové, je mi velkou ctí vystoupit na této mezinárodní konferenci. Beru to jako šanci vyvrátit klišé, že neziskový sektor je českými politiky v lepším případě tiše trpěn, v horším je považován málem za nepřítele. Ve skutečnosti je to ten nejlepší spojenec, který dokáže pomáhat lidem lépe než stát a jeho úředníci. Moderní stát blahobytu, který si uzurpoval právo starat se o naše štěstí, blahobyt a jistoty, trvá pouhých sto let. Dobrovolné nevládní organizace fungují několikanásobně déle. A často dokáží s menšími prostředky více. Především proto, že mají lepší motivaci, jasnější cíl a rozumnější management než státní byrokracie. Lídři neziskového sektoru dobře vědí, čeho chtějí dosáhnout. Stanovují si konkrétní a měřitelné cíle. Při řízení projektů čerpají své zkušenosti z dlouhé úctyhodné tradice a uvědomují si, že mohou rozdělit jen tolik prostředků, kolik je k dispozici. Ve všech těchto třech bodech mají před státem velký náskok. Otázka nezní, zda mají, či nemají politici umožnit větší rozvoj neziskovek. Otázka zní: Může si stát dovolit odmítnout pomocnou ruku, kterou mu nabízejí nevládní organizace? Bylo by to hloupé a já se této hlouposti rozhodně nedopustím. I proto podporuji změnu pravidel, která zrovnoprávní neziskové organizace se státním sektorem a zlepší jejich přístup jak k veřejným, tak zejména k soukromým zdrojům. Přednosti nevládního sektoru si ještě daleko více uvědomujeme nyní, kdy se stát blahobytu zmítá v krizi a někde mu dokonce hrozí bankrot. Řecká katastrofa nám názorně ukázala, k jakým koncům vede snaha nahradit dobrovolnou a cílenou starost o potřebné všudypřítomným a všechny korumpujícím pečovatelským státem. To, co zde říkám, jsou praktické, nikoli ideologické důvody, proč mají nevládní organizace dostat větší prostor. Vůbec mi nejde o to vlichotit se do vaší přízně, vážení přátelé. Prostě jen umím počítat. A jako člověk, který cítí velkou odpovědnost za hospodaření státu, chci, abychom naše omezené prostředky vynakládali co nejúčelněji a s maximálním efektem. Stát ukázal, že to v mnoha případech neumí. Je tedy na čase, aby ustoupil do pozadí a vrátil řadu agend zpět do soukromých rukou. Když říkám soukromých rukou, míním tím opravdu ruce dobrovolníků. Nejde mi o to vytvářet jakousi kvazineziskovou vrstvu organizací fatálně napojených na státní agendy a fondy. Tímto způsobem bychom totiž rozsah státu nezmenšili, jenom bychom ho rozlili do větší šířky. Nemůžeme přece toužit po tom, aby se neziskový sektor stal závislým na vládě. To by pak zcela ztratil svůj původní smysl. Já naopak velice stojím o to, aby se neziskovky staly tvrdou konkurencí státu. Aby mu ukázaly, že konat dobro lze spravedlivěji, rychleji a efektivněji, než to umí byrokracie. Aby sebraly vítr z plachet populistům, kteří vyvolávají v lidech strach a pod záminkou ochrany se jim snaží vnutit stále rozsáhlejší státní intervence. Vážení přátelé, věřím že právě tato konference, zaměřená na řízení neziskových organizací, ukáže jejich přednosti. Věřím dále, že spolu s vámi se nám podaří nastavit nová pravidla pro fungování nevládního sektoru, která do zmatené legislativy vnesou transparentnost a zvýší důvěryhodnost neziskovek jak pro stát, tak pro soukromé sponzory. A nakonec věřím, že v budoucnu se nám díky tomu všemu podaří přesvědčit skeptiky a umožnit širší financování nevládních veřejně prospěšných aktivit, třeba i díky daňovému zvýhodnění dárců. Vážení přátelé, to je takřka vše, co jsem měl na srdci. Nakonec, ale ne v poslední řadě, chci učinit jednu poznámku o lobbingu. My dnes toto slovo vnímáme víceméně negativně. Přitom právě nevládní organizace dávno před vznikem moderního státu dokázaly využívat lobbingu k dosahování těch nejušlechtlejších cílů. Mimo jiné ke zrušení otroctví. Tato tradice zavazuje a já věřím, že i dnes nám nevládní sektor může pomoci zbavit se otrockých okovů, které nám nasadil expandující stát. Děkuji vám za pozornost. Správní lidé na palubu!“